

Forfatter: Sibbern, F. C.

Titel: Udrag fra Efterladte Breve af Gabrielis

Citation: Sibbern, F. C.: "Efterladte Breve af Gabrielis", i Sibbern, F. C.: *Efterladte Breve af Gabrielis*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, [Valby], Borgen, [1998], s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sibbern01val-shoot-idm139907531222112.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Efterladte Breve af Gabrielis

Hvad Gabrielis ved forskellige Anledninger ytrer, maa naturligviis opfattes som *hans* Ytringer, og ikke som den rolige lagttagers Dom. Saaledes maa det katholske Skriftemaal vel synes ham en Trøst og Lise for et besværet Hierte, og det maa forekomme ham, som om dets Afskaffelse var et sandt Tab for Livet (S. 45). Den rolige Betragter erkiender ikke blot de uundgaaelige Misbrug, (og at det just var, for at disse Misbrug kunde finde Sted, at Skriftemaalet erholdt den tvungne Udvidelse i den katholske Kirke;) men ogsaa, 14 at det aldeles overstiger menneskelige Kræfter, paa denne Maade at høre Skrifte af en Mængde, da Skriftestolens *lod communes* kun lidet kunne trøste og gavne, hvor der just, hvis nogensinde, udfordres den dybeste og skarpeste Indtrængen i Individualiteten; at et virkeligt Skriftemaal er ogsaa i den protestantiske Kirke enhver Præst forpligtet til at høre af dem, der ville vende sig til ham, om end ikke i Kirken; og at det Vigtigste og Trøsteligste er, at udgyde sit Hierte for Gud, som aldrig misforstaaer os, og saaledes at gjøre Bønnen til sit Skriftemaal.